Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 117 381 van 21 januari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 30 september 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2013.

Gelet op de beschikking van 18 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2014 in plaats van 5 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. BAETENS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"***A. Feitenrelaas***
U verklaarde de Guineese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 27 maart 1990 te Dalein. Tot de leeftijd van zeven jaar woonde u bij uw ouders te Dalein, waarna u naar Conakry verhuisde om er school te lopen, en u bij uw oom kapitein (A.D.) en zijn gezin in de wijk Sangoyah ging wonen. U liep school vanaf het jaar 2002 tot het jaar 2008, en u beëindigde de lagere school, waarna u ging werken in een bar die uw oom (A.D.) toebehoorde. U woonde bij uw oom tot het jaar 2008, en verhuisde daarna naar een huis dat uw oom had gebouwd in de wijk Wanindara. Op 7 juli 2011 huwde u met

(L.D.). Op 21 juli 2011 werd uw oom kapitein (A.D.) gearresteerd, in de context van de aanval op het huis van de president. Uw oom had met de hele zaak niets te maken, maar werd gearresteerd omdat hij etnisch Peul is, en afkomstig is uit Dalein. Na de arrestatie van uw oom, ging u terug bij zijn gezin wonen, want u wou voor zijn echtgenote en kinderen zorgen. Na de arrestatie van uw oom, kwamen er militairen naar zijn huis te Sangoyah, om er een huiszoeking te doen. Hierbij werd de dochter van (A.D.) verkracht, en u werd geslagen met een geweer wanneer u haar poogde te helpen. Enkele dagen later kwamen de militairen nogmaals terug om nogmaals het huis te doorzoeken. Hierbij werd u geschopt. Wanneer jullie later, op 26 oktober 2012, een religieuze ceremonie organiseerden voor uw oom die in de gevangenis zat, kwamen de militairen wederom terug. U werd gearresteerd en meegenomen naar de gendarmerie te Hamdallaye, waar u werd opgesloten. U werd gearresteerd omdat de militairen verkeerdelijk meenden dat u de zoon was van kapitein (A.D.). U werd mishandeld tijdens uw detentie. Op 19 december 2012 kwam er 's nachts een militair uw cel binnen, die u zei dat u moest meekomen. U werd een wagen ingestoken, en naar een persoon – een zekere (M.Y.) – gebracht die u met een andere wagen stond op te wachten. (M.Y.) bracht u naar de wijk Aviation, waar u bij iemand – een zekere (L.) – diende onder te duiken. U vroeg (M.Y.) nogmaals te helpen, en om kleren voor u te gaan halen. U sprak met hem af dat hij u de volgende nacht opnieuw zou ophalen, om met u kleren te halen. U begreep later dat uw ontsnapping opgezet spel was, georganiseerd door uw neef (D.M.D.). De dag na uw ontsnapping werd u 's nachts door (M.Y.) opgehaald van uw schuilplek, en u ging samen met hem naar u thuis om er kleren van u op te halen. Nadien dook u terug onder bij (L.) in de wijk Aviation. U werd op 29 december 2012 opnieuw door (M.Y.) opgehaald, en u werd naar de luchthaven gebracht waar u de smokkelaar Condé ontmoette. U verliet op diezelfde dag per vliegtuig Guinee, en u kwam aan in België op 30 december 2012. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 2 januari 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Immers, u heeft het door u geopperde asielrelaas, en de door u geopperde familiebanden, allesbehalve aannemelijk kunnen maken. Het door u geopperde asielrelaas wordt derhalve absoluut niet geloofwaardig bevonden.

U verklaarde gedurende dertien jaren bij uw oom langs moederkant, kapitein (A.D.), te hebben gewoond in de wijk Sangoyah, in de gemeente Matoto te Conakry, samen met zijn gezin (zie gehoorverslag CGVS, p.3). U verklaarde ***dat uw oom kapitein (A.D.) 5 kinderen heeft, en één echtgenote*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.4).* ***Gevraagd of uw oom****, naast de vijf kinderen die u noemde,* ***nog andere kinderen had, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of uw oom****, naast de echtgenote die u noemde,* ***nog andere vrouwen had, antwoordde u eveneens ontkennend.*** *U geconfronteerd met* ***de vaststelling dat uit de objectieve informatie*** *(zie informatie in farde 'Landeninformatie' in administratief dossier)* ***blijkt dat kapitein (A.D.) twee vrouwen en acht kinderen heeft, en zelf te Wanindara woonde, en niet te Sangoyah****, antwoordde u, geenszins overtuigend, dat hij misschien loog tegen de autoriteiten, u wel weet dat hij kinderen had en u* ***niet weet of hij nog meer kinderen heeft*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.22). U er opnieuw mee geconfronteerd dat uw oom twee vrouwen had, antwoordde u, allesbehalve overtuigend en weinig coherent, dat u* ***er enkel één kent*** *en mensen van de peul-stam een 'proper' huwelijk moeten hebben, en* ***slechts één vrouw van hem 'proper' is****. Gevraagd* ***of uw oom (A.D.) ooit te Wanindara*** *[een wijk in de gemeente Ratoma te Conakry]* ***gewoond heeft, antwoordde u*** *dat ú daar heeft gewoond, gedurende vier jaren, in een huis dat uw oom zou toebehoren (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd of uw oom (A.D.) ooit in Wanindara heeft gewoond, antwoordde u ontkennend, en gaf u aan* ***dat hij er een huis bouwde, maar er nooit woonde*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.5).* ***U herhaalde verder dat uw oom (A.D.) met zijn gezin te Sangoyah woonde. Gevraagd waar uw oom, kapitein (A.D.), zich bevond in de nacht van 18 op 19 juli 2011, antwoordde u dat hij thuis was te Sangoyah*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.18). Gevraagd* ***wie de ouders zijn van kapitein (A.D.)*** *(die, logischerwijze, tevens uw grootouders langs moederkant zouden zijn), antwoordde u dat* ***zijn vader (T.M.D.)*** *heet en zijn* ***moeder (A.D.).***

Opnieuw dient gewezen op de tegenstrijdigheid tussen enerzijds de door u geopperde verklaringen betreffende kapitein (A.D.) – de persoon van wie u oppert dat het uw oom is, en bij wie u, samen met zijn gezin, gedurende dertien jaren zou hebben ingewoond – en anderzijds de objectieve informatie met betrekking tot kapitein (A.D.) *(zie informatie in farde 'Landeninformatie' in administratief dossier). Immers,* ***uit deze informatie blijkt eenduidig dat kapitein (A.D.) gedomicilieerd was te Wanindara, en hij – zo blijkt uit zijn eigen verklaringen voor de rechtbank te Conakry – in de nacht van 18 op 19 juli 2011 thuis was te Wanindara.*** *Voorts blijkt* ***dat de ouders van kapitein (A.D.), 'Mady Mamadou Cellou' en 'Hadja Aissata Diallo' heten.***

Bovenstaande vaststellingen doen reeds ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde familieband (en daaraan verbonden vervolgingsfeiten) met kapitein (A.D.). Immers, het is absoluut ongeloofwaardig dat u, zijn neef zijnde en gedurende dertien jaren bij hem en zijn gezin te hebben ingewoond, niet zou weten in welke wijk uw oom woonde en gedomicilieerd was, hoeveel vrouwen hij heeft en hoeveel kinderen, en hoe zijn ouders (tevens uw grootouders) precies heten. Deze ongeloofwaardigheid wordt voorts nog bevestigd door de complete onwetendheid uwentwege – die blijkt uit onderstaande verklaringen – wat betreft de rechtszaak in dewelke kapitein (A.D.) zich als beschuldigde diende te verdedigen, wat betreft de zaken die hem in deze zaak ten laste gelegd zijn, wat betreft de vraag of de rechtszaak al dan niet reeds plaatsgevonden heeft, en wat betreft de vraag of kapitein (A.D.) op heden reeds vrijgesproken is of niet.
Gevraagd ***of uw oom op heden nog steeds in de gevangenis zit, antwoordde u bevestigend*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.6 en 16). Gevraagd* ***of hij reeds voor de rechtbank diende te verschijnen, antwoordde u het niet te weten*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.6 en 16). Gevraagd of dat u dan niet interesseert, en of u dat niet wilt volgen, antwoordde u* ***dat u erg geïnteresseerd bent en u zich vele zorgen maakt om hem*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.19). Gevraagd* ***wat er eigenlijk gebeurde op 19 juli 2011*** *en wat u weet over die aanval op de Guineese president, antwoordde u* ***dat u er niets van afweet*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.16). U geconfronteerd dat met uw verklaringen dat uw oom – met wie u, samen met zijn gezin, gedurende dertien jaar zou hebben samengewoond – in de context van deze zaak werd gearresteerd, en u toch wel iéts van de zaak moet afweten, antwoordde u vaagweg dat uw oom opgepakt werd omdat hij etnisch Peul is, afkomstig is uit Dalein, en dat alles te maken heeft met El Hadj Cellou [waarmee u doelt op oppositieleider Cellou Dalein Diallo, voorzitter van de oppositiepartij 'Union des Forces Démocratiques de Guinée']. Gevraagd waar de president aangevallen werd en wat er gebeurde, antwoordde u* ***er helemaal niks van te weten****, en voegde u er aan toe dat uw oom u ergens in juni wel verteld had dat hij door collega-militairen (wiens naam uw niet kent) werd gevraagd mee te doen aan deze aanval, hij dit geweigerd had, en daarna door hen mishandeld werd (zie gehoorverslag CGVS, p.17) –* ***verklaringen die u voorts verder geenszins weet te staven, en die uw complete onwetendheid wat betreft de aanval op de Guineese president op 19 juli 2011 des te opmerkelijker maken.*** *Gevraagd waarom uw oom precies gearresteerd werd in de context van deze zaak, en* ***waarvan hij concreet wordt beschuldigd****, antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat hij niet mee deed aan de aanval, en het komt omdat hij etnisch Peul is, en afkomstig is uit Dalein, dezelfde plek van waar Cellou Dalein Diallo afkomstig is. U erop gewezen dat ú meent dat dit de reden van zijn arrestatie was, en u gevraagd waarvan hij door de Guineese autoriteiten werd beschuldigd, antwoordde u vaagweg* ***dat ze hem ervan beschuldigen dat hij meedeed aan de aanval en bij 'dat groepje' was****. Gevraagd wat hij dan precies gedaan zou hebben, antwoordde u,* ***de vraag wederom ontwijkend****, dat hij niets deed. U erop gewezen dat dat wel kan zijn, maar gevraagd waar hij concreet van beschuldigd wordt te hebben gedaan, antwoordde u, herhalend en vaagweg, dat hij meedeed aan de aanval en bij 'dat groepje' hoorde. Gevraagd* ***welk groepje****, antwoordde u,* ***ontwijkend en op het belachelijke af****, dat u er zelf niet bij was. U erop gewezen dat u zelf verklaarde dat uw oom gearresteerd werd omdat hij bij 'het groepje' hoorde, en u niet weet welk 'groepje' dat dan zou zijn, antwoordde u bevestigend. Gevraagd wat dat groepje dan gedaan zou hebben,* ***antwoordde u opnieuw het niet te weten*** *en herhaalt u nogmaals weinig verhelderend dat u er niet bij was. Gevraagd of uw oom kapitein (A.D.) op 19 juli 2011 ging werken, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Gevraagd* ***wat hij moest doen die dag*** *[de dag volgend op de aanval op het huis van de Guineese president],* ***antwoordde u het niet te weten****. Gevraagd wat gebeurde op 19 juli, en of uw oom toen al problemen had, antwoordde u weinig verhelderend dat op die dag het huis van de president werd aangevallen. Nogmaals gevraagd waarvan uw oom nu concreet wordt beschuldigd, en of u uw verklaring dat hij werd beschuldigd 'mee te hebben gedaan' wat kunt concretiseren, antwoordde u, wederom de vraag ontwijkend, dat hij niets deed, van de aanval gehoord had op de radio, en dan naar de kazerne [Camp Alpha Yaya Diallo] ging (zie gehoorverslag CGVS, p.19). Gevraagd* ***of hij daar dan in de kazerne bleef of niet, en of hij al dan niet opdrachten kreeg die dag, die hij diende uit te voeren buiten de kazerne, antwoordde u dat hij naar daar ging, en er de hele dag bleef, tot 's avonds****. U verklaarde verder niet te weten waarvan uw oom precies beschuldigd werd. Gevraagd* ***of u Alpha Oumar Boffa kent****, dan wel zijn alias 'AOB',* ***antwoordde u ontkennend*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 19 en 20). Gevraagd* ***of u de naam Baba Alimou Barry kent, antwoordde u eveneens ontkennend*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.20). Gevraagd* ***wie de hoofdbeschuldigden zijn in de zaak van de aanval op het huis van de president, antwoordde u ze niet te kennen****. U verklaarde verder dat de rechtbank uw oom in vrijheid wou stellen, maar de autoriteiten hem vast houden en justitie niets durft doen. Gevraagd of u weet* ***welke advocaat*** *de belangen van uw oom zal verdedigen, antwoordde u het* ***niet te weten*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.21).*

Uit de beschikbare informatie *(zie informatie in farde 'Landeninformatie' in administratief dossier),* ***blijkt dat kapitein (A.D.), samen met zestien andere personen, op 13 juli 2013 – een maand voor uw gehoor op het CGVS – door het hof van assisen te Conakry vrijgesproken is. Verder blijkt dat kapitein (A.D.) meermaals voor de rechtbank verscheen, waar hij getuigde over de dagen volgend op de aanval op het huis van de president. Kapitein (A.D.) kreeg op 19 juli 2011, na aankomst in Camp Alpha Yaya Diallo, de opdracht om, samen met twee andere personen, naar Dubreka te gaan, om er een tank te gaan herstellen die in panne gevallen was. Nadat vastgesteld werd dat het probleem niet meteen te verhelpen viel, keerden ze terug naar Camp Alpha Yaya Diallo. Uw verklaringen, namelijk dat kapitein (A.D.) op 19 juli 2011 een hele dag in Camp Alpha Yaya Diallo bleef, en uw onwetendheid betreffende wat hij op deze dag allemaal deed, is des te treffender, daar kapitein (A.D.) er concreet van beschuldigd werd deze tank te hebben gesaboteerd, en zodoende medeplichtig was aan de beschuldigingen jegens Alpha Oumar Boffa en zijn compagnons, waaronder Baba Alimou Barry. Na de arrestatie van kapitein (A.D.) werd deze dan ook meteen gevraagd of hij deze personen kent. Dat u van dit alles niets afweet, en u zelfs niet op de hoogte was van het feit dat kapitein (A.D.) – van wie u opperde dat het uw oom is bij wie u dertien jaar lang inwoonde, om wie u zich grote zorgen zou maken, en in wiens zaak u zich erg zou interesseren – op 13 juli 2013 vrijgesproken werd, is tekenend voor uw complete onwetendheid en desinteresse in de zaak van kapitein (A.D.), wiens arrestatie uiteindelijk de oorzaak zou zijn geweest van uw arrestatie op 26 oktober 2012. Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan de door u geopperde familieband met kapitein (A.D.), en de daaraan verbonden, door u geopperde, vervolgingsfeiten.***

Met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Guinee, kunnen volgende vaststellingen worden gedaan.

Guinee werd eind 2012 en begin 2013 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en ander vergelijkbare daden. Er werden inderdaad schendingen van de mensenrechten begaan door de politie van Guinee, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen, door de organisatie van parlementsverkiezingen. Geen enkele van de geraadpleegde bronnen haalt echter het bestaan aan van een gewapend conflict. Het is echter aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een vreedzaam klimaat. Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 stelt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met een situatie van willekeurig geweld en dat men er eveneens op dient te wijzen dat er geen enkele gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er op dit moment in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie farde Informatie over de landen, SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", april 2013).

Wat betreft de situatie voor mensen van de etnie Peul in Guinee, kunnen volgende vaststellingen gedaan worden.

De verkiezingscontext van 2010 heeft het etnische evenwicht verstoord dat tot dan in Guinee heerste. De verschillende politieke spelers hebben de etniciteit immers naar voren gebracht als een sterk politiek idee. Het beleid van de huidige regering heeft niet geprobeerd om de interetnische spanningen te sussen. Zelfs als de verschillende gemeenschappen elkaar voortaan wantrouwen, is het etnische gemengde karakter een werkelijkheid in Guinee. De talrijke bronnen die werden geraadpleegd en de gezamenlijke missie van de asielinstanties bewijzen dat er geen reden is om daden van vervolging te vrezen, enkel en alleen doordat men tot de etnie Peul behoort, zelfs als het gebeurt dat er Peul geviseerd kunnen worden tijdens betogingen. Zie farde Informatie over de landen in administratief dossier, SRB "Guinee: De etnische situatie, 17 september 2012.

U heeft niet aannemelijk gemaakt dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Het door u, in het kader van uw asielrelaas, neergelegde geboortecertificaat, weet bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw

relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 1, A van het Verdrag van Genève en van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Waar hem wordt verweten foutieve verklaringen te hebben afgelegd over de vrouw(en) en kinderen van zijn oom, houdt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) volgens hem geen rekening met zijn cultuur en familie. Binnen zijn gemeenschap is het ongehoord dat een man twee vrouwen heeft en verzoeker erkent dan ook enkel de eerste vrouw van zijn oom. Het is in Sangoyah dat de eerste vrouw met haar kinderen woont.
Omtrent het verwijt dat hij een complete onwetendheid en desinteresse vertoonde inzake de zaak van zijn oom, onder meer omdat hij niet wist dat deze werd vrijgesproken, stelt verzoeker dat hij op dat moment in België verbleef, wat het moeilijk maakte om het proces te volgen. Voorts woonde hij ten tijde van het incident niet bij zijn oom zodat men hem niet kan verwijten niet van alles op de hoogte te zijn.
Uit het voorgaande en het gehoor bij het CGVS blijkt volgens verzoeker dat hij voldoet aan de voorwaarden, gesteld in het Verdrag van Genève.

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Hij stelt dat op basis van de toestand in zijn regio de subsidiaire bescherming kan worden toegekend. De argumentatie van het CGVS om deze niet toe te kennen is gebaseerd op het feit dat er voor burgers van *"Afghanistan"* geen reëel risico op ernstige schade bestaat. Het CGVS oordeelt dat verzoeker zulk risico niet loopt indien hij terugkeert naar Guinee *"en zich zou vestigen in de hoofdstad Kabul"*.
Het CGVS erkent dat er interne spanningen en mensenrechtenschendingen zijn in Guinee en dat het etnisch evenwicht er is verstoord. Hieruit volgt dat verzoeker bij een terugkeer gevaar loopt.
Bovendien moet rekening worden gehouden met zijn specifieke situatie. Zijn familie wordt specifiek geviseerd en zijn oom heeft banden met de oppositie.

2.1.3. Verzoeker voert in een derde middel de schending aan van artikel 57/6 en 62 van de vreemdelingenwet, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur en de zorgvuldigheidsplicht.

Het CGVS motiveert niet adequaat, afdoende, nauwkeurig en volledig. Het motiveert op zeer algemene en vage manier, voor zover men al kan spreken van enige motivering.
Het CGVS bewijst, te meer daar er geen stabiele situatie is, doelgericht geweld er voorkomt en er burgerslachtoffers vallen, niet dat verzoeker geen reëel risico op ernstige schade zou lopen bij een terugkeer en toont niet aan dat zijn stellingen foutief zijn.
De motivering is gebaseerd op onredelijke veronderstellingen en het CGVS is niet in redelijkheid tot het besluit gekomen. De beslissing werd niet zorgvuldig genomen en de stukken en algemeen bekende gegevens werden duidelijk niet ernstig onderzocht. De stereotiepe motivering van het CGVS is niet adequaat, onvoldoende en niet correct. Zij gaat voorbij aan de concrete gegevens van de zaak.

2.1.4. Ter terechtzitting legt verzoeker door middel van een aanvullende nota een faxkopie neer van een brief, geschreven door kapitein (A.D.), en van diens militaire kaart (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.2.1. Verzoekers eerste drie middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. Verzoeker laat na te duiden welke bepaling van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet hij geschonden acht. Hoe het eerste lid van voormeld artikel geschonden zou zijn kan niet worden ingezien daar artikel 57/6, eerste lid, 1° de commissaris-generaal de bevoegdheid verleent de bestreden

beslissing te nemen. Het derde lid is *in casu* niet van toepassing daar de bestreden beslissing geen beslissing betreft zoals bedoeld in artikel 57/6, eerste lid, 2°.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid en artikel 62 van de vreemdelingenwet, alsmede in artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.

Daar waar verzoeker op algemene wijze poneert dat de bestreden beslissing geen motivering bevat, dat deze slechts op algemene, stereotiepe en vage manier zou zijn gemotiveerd en dat deze voorbijgaat aan de concrete gegevens van de zaak, dient te worden vastgesteld dat dit betoog blijkens een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing kennelijk feitelijke grondslag mist.

De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt bovendien dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. In zoverre verzoeker doet gelden dat het CGVS niet bewijst dat hij bij een terugkeer naar zijn land geen reëel risico op ernstige schade zou lopen en niet aantoont dat zijn stellingen foutief zijn, dient te worden opgemerkt dat hij in wezen een omkering betracht van de bewijslast inzake asielaanvragen. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust immers in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.6. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet het minste begin van bewijs bijbrengt ter staving van zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen en des te meer klemt daar hij over deze reisweg ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Zo bleek hij niet in staat aan te geven hoe zijn neef de smokkelaar kende die de reis regelde. Onder welke naam hij reisde wist hij evenmin. Geconfronteerd met het risico op grenscontroles, beweerde hij vervolgens dat hij zijn eigen naam zou geven indien hij zou worden gecontroleerd. Vervolgens erop gewezen dat hij dan toch door de mand zou vallen daar hij reisde onder een andere naam, kwam hij niet verder dan te stellen: *"Dat weet ik dan niet"*. Of en hoeveel er voor zijn reis zou zijn betaald wist verzoeker evenmin (administratief dossier, stuk 3, p.9-10).

Verzoeker baseert zijn asielaanvraag op een vrees voor vervolging ingevolge de arrestatie van zijn oom, kapitein (A.D.), op verdenking van betrokkenheid bij een aanval op de president. Hij maakt zijn familieband met deze persoon echter in het geheel niet aannemelijk. Uit de verklaringen en de landeninformatie die in dit kader terecht worden aangehaald in de bestreden beslissing blijkt immers dat hij, ondanks dat hij beweerde gedurende meer dan tien jaren bij deze oom te hebben gewoond,

kennelijk foutieve verklaringen aflegde omtrent diens persoon. Hij verklaarde vooreerst ten onrechte dat deze slechts één echtgenote en vijf kinderen had, terwijl deze in werkelijkheid twee echtgenotes en acht kinderen had. Waar verzoeker dit wijt aan het gegeven dat het in zijn cultuur en gemeenschap ongehoord is om meerdere vrouwen te hebben, zodat hij enkel de eerste vrouw van zijn oom erkent, dient te worden opgemerkt dat deze gekunstelde *post factum* verklaring, zoals ook reeds aangehaald bij het CGVS (administratief dossier, stuk 3, p.22), geenszins kan worden aangenomen. Vooreerst kon worden verwacht dat verzoeker, wanneer werd gevraagd of zijn oom naast de door hem genoemde echtgenote en kinderen nog een andere vrouw en nog andere kinderen had, spontaan melding zou hebben gemaakt van dit alles en diens andere echtgenote en kinderen, ook indien deze door de gemeenschap en cultuur niet werden aanvaard, zou hebben vermeld. Hij liet echter na dit te doen (*ibid.*, p.4). Bovendien brengt hij niet het minste begin van informatie bij ter ondersteuning van zijn beweringen inzake zijn cultuur en gemeenschap. Bovendien is het niet aannemelijk dat, indien dit in de gemeenschap niet aanvaard wordt, verzoekers oom, die een positie in het leger bekleedde, zich niet aan deze culturele norm zou houden. Daarenboven wordt over diens twee echtgenotes openlijk en zonder enige negatieve connotatie bericht in de landeninformatie in het dossier (stuk 18). Hoe dan ook legde verzoeker tevens foutieve verklaringen af aangaande de woonplaats van de persoon van wie hij voorhoudt dat het zijn oom is en in wiens huis hij beweerde te hebben gewoond, bleek hij niet in staat de volledige naam van diens ouders (en derhalve zijn eigen grootouders) correct weer te geven en legde hij incorrecte verklaringen af inzake de plaats waar deze zich bevond in de nacht van 18 op 19 juli 2011.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde familieband met kapitein (A.D.), minstens dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerd verblijf in het huis van deze persoon of de problemen en vervolgingsvrees die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

De geloofwaardigheid van deze beweerde vervolgingsvrees wordt nog verder ondermijnd doordat verzoeker blijkens de met reden weergegeven verklaringen en de aangehaalde informatie in de bestreden beslissing, ondanks dat hij enerzijds beweerde dat hij erg geïnteresseerd was in het lot van zijn oom en zich hierover veel zorgen maakte, anderzijds een complete onwetendheid vertoonde wat betreft de aanval op de Guineese president en de rechtszaak tegen kapitein (A.D.). Hij bleek zelfs niet te weten dat zijn vermeende oom reeds vrijgesproken werd. Verzoeker tracht zijn verregaande onwetendheid ten onrechte te vergoelijken nu uit de landeninformatie in het administratief dossier (stuk 18) duidelijk blijkt dat deze informatie eenvoudigweg via het internet kan worden geconsulteerd.

De ter terechtzitting neergelegde faxkopie, die van kapitein (A.D.) afkomstig zou zijn, weegt niet op tegen de voormelde, frappante vaststellingen (rechtsplegingsdossier, stuk 10). Vooreerst betreft het een faxkopie, zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke kopieën, geen bewijswaarde kan worden gehecht. Verder vertoont dit stuk blijkens de inhoud een gesolliciteerd karakter.
Hoe dan ook blijkt uit de inhoud van de faxkopie, zo deze daadwerkelijk zou uitgaan van voormelde kapitein, andermaal dat verzoeker foutieve verklaringen aflegde omtrent diens woonplaats, alsmede dat hij onvolledige verklaringen aflegde omtrent de namen van diens ouders, die tevens zijn eigen grootouders zouden zijn. Bijgevolg versterkt deze, te meer daar de opsteller van de brief het cruciale gegeven niet vermeldt dat verzoeker in zijn woning zou hebben verbleven en daardoor problemen zou hebben gekend, de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers familieband met deze persoon, minstens dat hij niet aannemelijk maakt daadwerkelijk in diens huis te hebben verbleven of ingevolge hiervan problemen te hebben gekend.
Inzake de gefaxte militaire kaart kan eveneens worden vastgesteld dat deze omwille van het feit een faxkopie te zijn, elke authenticiteitswaarde ontbeert. Ten overvloede wordt vastgesteld dat de datum van aflevering van deze kaart klaarblijkelijk 5 november 2013 is, hetgeen erop wijst dat de houder van deze kaart actueel niet in de negatieve belangstelling van de (militaire) autoriteiten staat.

De neergelegde geboorteakte (administratief dossier, stuk 17: documenten) bevat, nog daargelaten dat deze geen objectieve elementen bevat aan de hand waarvan kan worden nagegaan dat verzoeker de in dit stuk vermelde persoon is, geen gegevens die aan het voorgaande afbreuk zouden kunnen doen.

Voor zover verzoeker op algemene wijze verwijst naar de etnische spanningen in Guinee en zijn aanhorigheid tot de Peul-etnie, dient te worden opgemerkt dat hij in dit kader geen concrete argumenten of elementen aanvoert en evenmin enig begin van informatie neerlegt. Als dusdanig laat hij de bestreden beslissing volledig ongemoeid, daar waar hierin wordt gemotiveerd: *"**Wat betreft de situatie voor mensen van de etnie Peul in Guinee, kunnen volgende vaststellingen gedaan worden.** De verkiezingscontext van 2010 heeft het etnische evenwicht verstoord dat tot dan in Guinee heerste. De*

verschillende politieke spelers hebben de etniciteit immers naar voren gebracht als een sterk politiek idee. Het beleid van de huidige regering heeft niet geprobeerd om de interetnische spanningen te sussen. Zelfs als de verschillende gemeenschappen elkaar voortaan wantrouwen, is het etnische gemengde karakter een werkelijkheid in Guinee. De talrijke bronnen die werden geraadpleegd en de gezamenlijke missie van de asielinstanties bewijzen dat er geen reden is om daden van vervolging te vrezen, enkel en alleen doordat men tot de etnie Peul behoort, zelfs als het gebeurt dat er Peul geviseerd kunnen worden tijdens betogingen. Zie farde Informatie over de landen in administratief dossier, SRB "Guinee: De etnische situatie, 17 september 2012"." De voormelde motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij niet dienstig wordt aangevochten, door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Verzoeker toont, gelet op de *sub* 2.2.6. vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Inzake verzoekers betoog omtrent de algemene veiligheidssituatie, kan vooreerst niet worden ingezien hoe de verwijzing naar de situatie in Afghanistan en naar het al dan niet voorhanden zijn van een intern vestigingsalternatief in Kabul *in* casu dienstig zou kunnen zijn, en dit gelet op verzoekers herkomst van Guinee.

Voor het overige uit verzoeker een aantal algemene beweringen inzake de veiligheidssituatie in zijn land en regio en citeert hij in dit kader selectief een aantal woorden en zinnen uit de bestreden motivering. Hij brengt echter niet het minste begin van informatie bij en voert evenmin concrete argumenten of elementen aan ter weerlegging van de bestreden motivering inzake de algemene veiligheidssituatie in Guinee, die luidt als volgt: *"**Met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Guinee, kunnen volgende vaststellingen worden gedaan.** Guinee werd eind 2012 en begin 2013 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en ander vergelijkbare daden. Er werden inderdaad schendingen van de mensenrechten begaan door de politie van Guinee, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen, door de organisatie van parlementsverkiezingen. Geen enkele van de geraadpleegde bronnen haalt echter het bestaan aan van een gewapend conflict. Het is echter aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een vreedzaam klimaat. Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 stelt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met een situatie van willekeurig geweld en dat men er eveneens op dient te wijzen dat er geen enkele gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er op dit moment in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie farde Informatie over de landen, SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", april 2013)*." Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij door verzoeker niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.8. Gelet op het voorgaande, kan de aangevoerde schending van de motiveringsplicht niet worden aangenomen. Evenmin kan worden aangenomen dat het redelijkheidsbeginsel zou zijn geschonden. Het redelijkheidsbeginsel is immers enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing en de bestreden beslissing staat, zo blijkt uit het voorgaande, geenszins in kennelijke wanverhouding tot de motieven waarop zij is gebaseerd.
2.2.9. In zoverre verzoeker nog aanvoert dat het CGVS de concrete gegevens van de zaak, de stukken en de algemeen bekende gegevens duidelijk niet ernstig zou hebben onderzocht, dient te worden vastgesteld dat hij zich beperkt tot het uiten van deze algemene beweringen, zonder echter ook maar

enigszins *in concreto* aan te tonen dat of welke elementen of gegevens van zijn relaas en dossier niet of onvoldoende zouden zijn onderzocht of in aanmerking genomen. Evenmin toont hij aan dat, waar of op welke wijze dit een invloed zou hebben gehad op de bestreden motivering en beslissing. Bovendien brengt hij geen bijkomende elementen of informatie bij die nuttig zouden kunnen zijn bij de beoordeling van zijn asielaanvraag.

Verzoeker preciseert voor het overige op generlei wijze hoe het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* zou zijn geschonden. Dit beginsel legt het CGVS de verplichting op om de beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Het CGVS heeft zijn asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.2.10. Verzoekers eerste drie middelen zijn ongegrond.

2.3. Verzoeker voert in een vierde middel de schending aan van het proportionaliteitsbeginsel.

Hij betoogt dat de gevolgen van de bestreden beslissing, meer bepaald mogelijke repatriëring, niet in verhouding staan tot het voordeel dat de Belgische staat eventueel uit deze beslissing meent te kunnen halen. Een terugkeer naar Guinee is overdreven en staat buiten verhouding. Verzoeker heeft de Belgische staat en gemeenschap nooit schade berokkend. De negatieve gevolgen van de beslissing zijn van zulke ernst dat van *"enige proportionaliteit met een hypothetisch voordeel voor de Belgische staat of voor de belangen van de gemeenschap geen sprake kan zijn"*.

2.4.1. Het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

2.4.2. Het vierde middel is ongegrond.

2.5. Verzoeker voert in een vijfde middel de schending aan van artikel 2, 3 en 5 van het EVRM.

Hij acht deze artikelen geschonden doordat het CGVS oordeelt dat hij niet als vluchteling wordt erkend en niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.
Verzoeker verwijst in dit kader naar zijn asielrelaas en de etnische spanningen in Guinee.

2.6.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

De artikelen 2 en 3 van het EVRM stemmen daarnaast inhoudelijk overeen met de artikelen 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, http://curia.europa.eu).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van de bestreden beslissing en hogere motivering, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 2 en 3 EVRM niet aan de orde is.

2.6.2. Nog daargelaten dat verzoeker, gelet op het voorgaande, niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar zijn land een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren of risico zou lopen op ernstige schade, kan de schending van artikel 5 van het EVRM *in casu* niet dienstig worden

aangevoerd daar de Raad te dezen, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend uitspraak doet over de hoedanigheid van vluchteling en over de nood aan subsidiaire bescherming.

2.6.3. Het vijfde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN W. MULS